

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

der, og Arbejder, der fortrinsvis er bestemt til Udførelse i Vinterhalvaaret. Det er, som sagt, efter min Opfattelse et overmaade godt Forslag, og jeg nærer heller ikke nogen Tvivl om, at man ude i Landet, i alle kommunale Kredse, Byer som Sogne, vil modtage dette Forslag med Tilfredshed, det er jo nemlig ikke noget ualmindeligt, at man indenfor Kommunalbestyrelser besværer sig — og jeg synes ogsaa ofte med Rette — over, at Staten gennem Lovgivningsmagtens Beslutninger lægger, som man siger, Byrden over paa Kommunerne. Ved det her foreliggende Lovforslag er det helt anderledes, her er det Staten, der erklærer sig villig til som Tilskud at stille meget betydelige Midler til Raadighed for Kommunerne og derved aflaste dem for det haarde Tryk, Arbejdsløsheden, ikke mindst i de seneste Aar, har paaført dem.

Men Sagen har flere Sider end den her fremhævede vedrørende Arbejdsløsheden. Lovforslaget har det dobbelte Formaal at skaffe Arbejde og at sætte Kommunerne i Stand til at skaffe sig bedre Veje, det ene er lige saa nødvendigt og nyttigt som det andet. Der er jo her i Landet i Løbet af en meget kort Aarrække sket en vældig Udvikling med Hensyn til Færdselen paa Gader og Veje, en Udvikling, der har rejst hidtil uoverkommelige Krav til Kommunerne. Jeg tror, et Par Tal træffende vil kunne illustrere, hvad det er, der er foregaaet. Ser vi paa Resultatet af den Optælling, der blev foretaget pr. 1. September 1914 — jeg burde maaske her indskyde, at der var jo ingen-ting i Vejen for at gaa længere tilbage, men jeg har taget Tallet for 1914, fordi 1914, naar Forslag debatteres her i dette høje Ting, er et Aarstal, som man meget ofte vender tilbage til, fordi Begivenheder, der knytter sig til Tiden deromkring, bragte Forandring ind i saa mange Forhold —, saa viste Optællingen, at der her i Landet kun var 3 430 Automobiles og 5 248 Motorcykler, altsaa i alt en 8 000—9 000 Motorkøretøjer. Ser man paa, hvorledes disse Motorkøretøjer fordelte sig, saa var der hjemmehørende her i Hovedstaden, hvortil jeg regner København og Frederiksberg, 1 454 Automobiles og 1 292 Motorcykler. Gaar vi saa 10 Aar frem, til Aaret 1924, til en Optælling, der er foretaget pr. 1. Juli, ser vi, hvilken vældig Udvikling der paa dette Omraade er sket, idet de 3 430 Automobiles i 1914 i Aaret 1924 er vokset til 75 504, og ser vi saa, om Udviklingen har fortsat sig — vi har jo

alle Indtrykket af, at det er noget, der stadig tager til —, saa vil man se af den officielle Statistik — det sidste Tal er, saa vidt jeg har kunnet se, fra 30. September 1928 —, at Antallet af Automobiles og Motorcykler her i Landet er vokset til henholdsvis 88 898 og 19 073. En saa vældig Vækst, en Stigning fra de 8 678 Motorkøretøjer i 1914 til 107 971 i 1928, altsaa rundt regnet en Tilvækst paa ca. 100 000 i en saa kort Aarrække som 15 Aar, illustrerer tydeligt, at der herved maa være rejst et Problem, der kræver sin Løsning, og som har stillet og fremdeles stiller overordentlig store Krav i økonomisk Henseende. I 1914 havde København og Frederiksberg, som før nævnt, af de 8 678 Motorkøretøjer 2 746 eller saadan noget som rundt regnet $\frac{1}{3}$, det øvrige Land $\frac{2}{3}$ eller knap $\frac{2}{3}$. Ser vi nu til Sammenligning paa Tallet i 1928, saa er kun ca. $\frac{1}{5}$, nemlig 22 078, hjemmehørende i København og paa Frederiksberg, medens de 85 863, eller op mod de $\frac{4}{5}$, er hjemmehørende i det øvrige Land. Alene af Automobiles havde Jylland godt 34 000 og Øerne godt 37 000. Heraf var 1 025 Rutebiler, 7 748 Persondroscher og 25 252 Vare- og Lastbiler. Vi ved jo, at dette sidste Tal, naar vi skal drøfte Spørgsmaalet om Vejene, er et af dem, der vejer tungt, fordi den store Belastning, som jævnlig finder Sted for disse Vognes Vedkommende, spiller en saa stor Rolle.

Efter at have nævnt disse Tal tror jeg ikke, det er for meget at sige, at denne saa hastige, saa omfattende og saa uforudsete Udvikling af Biltrafikken har bevirket ligesom en hel Omvæltning af Begreberne om, hvad Landevejene skulde være beregnet paa. I alt Fald er det en given Ting, at Landevejene ikke har kunnet holde til det, idet de oprindelig ved deres Anlæg var bestemt til en Trafik af en helt anden Art. Denne voksende Biltrafik har krævet Vejenes Ombygning og Opbygning paa et helt andet Grundlag end det i tidligere Tid gældende, og alle de, der i de sidste 10—15 Aar har været beskæftiget som Kommunalbestyrelsesmedlemmer med herhenhørende Spørgsmaal, ved, at Opgaverne har stillet og fremdeles maa stille meget betydelige Krav paa mere end eet Omraade. Det har jo ikke alene været paakrævet, at Vejene skulde gøres bredere, skulde give mere Plads til at optage Trafikken, det har heller ikke alene været saaledes, som jeg før nævnte, at der kræves meget mere Soliditet i Henseende til Vejenes Anlæg, nej, der rejser sig i Forbindelse med dette Spørgsmaal efter min Opfattelse flere